

حقیقتِ حجاب

دکتر محمد فرید یونس

پیشگفتار

هدف ازین تحقیق این است تا به سه سؤال جواب داده شود. اول آیا حجاب خاص زنان است؟ دوم آیا زینت خاص زنان است؟ سوم با مطالعه دقیق فیلولوژی یعنی علم لغت شناسی آیا سر پوشی برای زنان حتمی است؟ و یا به انتخاب یک خواهر مسلمان مربوط میشود. مطالعه لغت در کار ما نهایت ارزنده است زیرا ما متوجه شدیم که در اثر عدم شناخت لغت اشتباهات جبران ناپذیر صورت گرفته است. طور مثال در تفاسیر میخوانیم که اگر زن بعد از دو مرحله یعنی نصیحت و بستر جدا کردن اصلاح نشد، او را بزنیید. در حالیکه «اضربوهن»، «زدن» تفسیر نمیشود بلکه «جدا شدن» تفسیر می شود زیرا در اسلام طلاق فرض است و نکاح سنت. اگر ما قبول کنیم که «زدن» زن درست است، پس خداوند العیاذ بالله خودش دهشت و وحشت را در خانواده جایز دانسته است

برای اینکه به منزل مقصود برسیم، باید تعریفات از بعضی لغات داشته باشیم که در اول مهمترین آن کلمه «حجاب» و دوم آن «زینت» است. هر دو کلمه قرآنی است. یعنی هم حجاب و هم زینت در قرآن تذکر یافته است

حجاب در لغت معانی مختلف دارد. کلمه حجاب در سوره های الاسراء آیه 45، اعراف آیه 46، احزاب آیه 53، ص آیه 32، فصلت آیه 5، شوری آیه 51 و مریم آیه 17 زیاد تر به معنی حایل آمده است نه لباس شخص. ببینید این آیات مبارک را بر رسی کنیم: الاسراء آیه 45 میخوانیم

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

تفسیر: و چون قرآن خوانی، بین تو و بی ایمانان به آخرت، حجابی پوشیده قرار دهیم

سوره اعراف آیه 46

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ ۚ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۚ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

تفسیر: و بین آنان حایلی است و بر روی اعراف [بلندی ها] مردانی هستند که همگان را به سیمایشان می شناسند؛ و بهشتیان را ندا دهند که سلام بر شما باد، [اینان] هنوز وارد [بهشت] نشده اند، اما امید می برند

سوره احزاب آیه 53

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

و نیز هنگامی که از همسران او چیزی [کالائی] خواستید، از پشت حجاب و حایلی [آن را] از ایشان بخواهید

آیه فوق رابطه همسران پیامبر (ص) را با مردم توضیح میکند که امروز آن بی بی ها حیات ندارند و دوم اینکه این آیه خاص برای همسران پیامبر نازل شده است نه همه زنان مسلمان

سوره «ص» آیه 32

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

سليمان (ع) سرگرم تماشای آن‌ها شد [آنگاه گفت] دريغا[من چنان شيفته مهر اسبان شدم كه از ياد]
پروردگارم غافل شدم ، تا آنكه [خورشيد] در حجاب [مغرب] پنهان شد

سورة فصلت آية 5

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا إِنَّنَا عَامِلُونَ
و گویند دل‌های ما از آنچه ما را به آن می‌خوانی در پوشش است و در گوش‌های ما سنگینی ای، و میان
ما و تو حجابی است ، هر چه خواهی کن که ما نیز کننده ایم

سورة شوری آية 51

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ عَلِيُّ
حَكِيمٌ

تفسیر: و هیچ بشری را نرسد که خداوند با او سخن گوید مگر از راه وحی، یا از پشت پرده ای؛ یا
فرشته‌ای بفرستد و آنچه می‌خواهد به اذن خویش وحی کند که او بلند مرتبه فرزانه است

سورة مریم آية 17

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

تفسیر: و از آنان پنهان شد؛ آنگاه روح خویش [جبرئیل] را به سوی او فرستادیم که به صورت انسانی
معتدل به دیده او درآمد

می‌بینیم که حجاب در موارد مختلف به کار رفته است. چون حجاب پنهان شدن ، حایل ، پوشش ، و
پرده معنی میدهد ازین لحاظ دانشمندان همین کلمه را برای لباس به کار برده اند. نکته اول را که
میخواهیم به اثبات برسانیم این است که در قرآن مجید حجاب برای لباس شخص تذکر نرفته و اما
دانشمندان ازین کلمه برای حل مقصد استفاده به عمل آورده اند. به عبارت دیگر در هیچ موضع قرآن
مجید دیده نمیشود که لغت «حجاب» برای لباس زنان گفته شده باشد

الزينة بر وزن فعله برای بیان هیئت آرایش معنی میدهد و همچنان آنچه بدان زینت دهند مانند «یوم»

الزينة» یعنی روز عید و همچنان پوشاک معنی میدهد چنانچه در آیه 31 سوره اعراف . میخوانیم

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

تفسیر: ای فرزندان آدم زینت [پوشاک] خود را در هر مسجدی بر گیرید و بخورید و بیاشامید ولی
اسراف نکنید چرا که او اسرافکاران را دوست ندارد

در آیه فوق دیده می‌شود که زینت تنها برای زنان نیست و در آیه نه تنها قرآن مرد و زن را خطاب
میکند ، “ای فرزندان آدم” آمده است یعنی همه بشریت. اکثراً مردم چنین دانسته اند که زینت تنها برای
زنان است در حالیکه چنین نیست . در آیه 30 و 31 سوره نوربازهم خداوند زن و مرد را به آبرومندی
دعوت میکند. ببینید قرآن چه می‌گوید

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

تفسیر: به مردان مؤمن بگو دیدگان [از نظر بازی] فرو گذارند و شرمگاه شان را محفوظ بدارند، این
برای آنان پاکیزه تر است، بیگمان خداوند به آنچه می‌کنند آگاه است و در آیه 31 همین سوره به تعقیب
آن زنان را خطاب می‌کند و می‌گوید

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ

زَيْنَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۗ وَلَا

يُبْدِينَ زَيْنَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ
الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۗ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۗ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ
جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آیه دومی که برای زنان نازل شده هم طویل تر است و هم موارد در آن نهفته است که از همین آیه حجاب زنان را علما طرح کرده اند. اول مانند مردان زنان را خطاب می‌کند اینکه تفسیر: و به زنان مؤمن [هم] بگو دیدگانشان را فرو گذارند و شرمگاه شانرا محفوظ بدارند. می‌بینید که خداوند زنان را به مانند مردان خطاب کرده و مهم‌تر اینکه این آیه برقه و نقاب سیاه را که عرب‌ها می‌بندند حکم نکرده است زیرا مردان و زنان باید دیدگاهشان را در زمان معاشرت اجتماعی فرو اندازند. این آیه در رابطه به اجتماع نازل شده است و بعد آیه می‌گوید «و زینتشان را جز آنچه از آن آشکار است، آشکار نکنند» زینت چیست؟ آیا مقصد از زینت موی است، لب است و یا چشم است؟ حدیث وجود ندارد که پیشوای اسلام زینت را تعریف کرده باشد. قسمیکه میدانیم صورت برهنه است. پس چشم و لب و بینی و رخسار نه می‌تواند زینت باشد. جالب اینکه دو عضو بدن زن است که از نگاه مطالعات روانی تن شناسی فوق‌العاده باعث تحریک شهوانی مردان می‌شود و آن عبارت اند از چشم و لب است و این را خداوند زینت نگفته است و با در نظر داشت هیپنوتیزم قرآن حکم میکند که مردان و زنان چشمان شانرا پایین افکنند نه اینکه بپوشانند. هر تعریف که شما از زینت دارید، دانشمندان از خود تعریف کرده اند. قسمیکه گفتیم زینت مانند حجاب به انواع گوناگون در قرآن معنی میدهد مانند پوشش، آرایش، در سوره هود آیه 15، تجمل، در سوره یونس آیه 88، زینت و مال زندگانی یعنی اسباب قشنگ و زیورات. ما یک تعریف کلی برای زینت زن هم نداریم. مرجع قانون در اسلام قرآن و سنت است. این دو مرجع برای ما موضوع را مشخص نساخته است. قرآن تنها گفته است که مردم زینت خود را محفوظ دارند. اینکه کدام قسمت بدن و یا عضو بدن زینت است، اینکه هدف زیور است، آشکار نیست. هر چه است دید و بینش دانشمندان است نه قرآن و سنت.

دانشمندان «بِخُمْرِهِنَّ» را رو سری و چادر سر ترجمه کرده اند. اساساً اگر شما به آیه توجه کنید «الْخُمْرُ» است یعنی «آنچه که پوشیده و پنهان شود». «الْخُمْرُ» هم «پنهان و نهفته» معنی میدهد. اینجا موضوع سر پوشیدن قطعاً مطرح نیست. اینکه یک تضاد بین دانشمندان در مورد پوشش سر وجود دارد که یک عده می‌گویند قرآن نگفته سر پوشیده شود و یک عده می‌گویند قرآن گفته سر پوشیده شود در اصل لغت توجه نکرده اند که هدف قرآن «خُمْرٌ» است نه «خِمْرٌ». کلمه بعدی «جُبُوبِهِنَّ» است که اصل معنی آن یخن و یا یقه پیراهن است. چه را بپوشانید؟ سینه‌های تانرا. قبل از اسلام زنان نا بکار سینه برهنه ظاهر میشدند. من درین تحقیق مسأله غلام و کنیز را که در متون قدیم آمده شامل نه می‌سازم زیرا امروز مسأله غلامی و کنیزی مورد بحث جهان امروزی نیست. بر می‌گردیم به تفسیر آیه که چنین است: «و زینت شانرا جز آنچه از آن آشکار است، آشکار نکنند و سینه‌های شانرا با یقه های پیراهن خود بپوشانند.» «جُبُوبِهِنَّ» (جمع) نه تنها یقه پیراهن معنی میدهد، جیب هم معنی میدهد مانند جیب بالاپوش.

امروز، یک نوع حجاب وجود ندارد و فقها در مورد پوشش سر، سنی و شیعه اختلاف نظر دارند. یک عده مانند حنفی‌های افغانستان اعتقاد دارند که اگر موی سر کمی نمایان باشد درست است. این بدین معنی است که موی زینت نیست. در ایران امروزی آن عده زنان که برای دولت کار نه می‌کنند اگر کمی موی شان دیده می‌شود، کسی اعتراض نه می‌کند. در اول کارمندان دولتی بسیار سخت گرفته بودند. چرا حالا سخت نه می‌گیرند برای آنست که میدانند که از نگاه فقهی یک موضوع جنجال بر انگیز است. حجاب که به انواع گوناگون وجود دارد و انسان سر گیچک می‌شود که کدام یک آن درست است. نوع وهابی که حتی یک عده نقاب سیاه به روی می‌بندند که همه صورت را زینت میدانند. نوع ایرانی که زیاد تر سیاه است و صورت آشکار است و آنرا روسری و یا چادر نماز گویند. نوع مسلمان‌های هندی و پاکستانی که چادر های نازک است و چادر را بالای شانه های خود می‌اندازند و موی پوشیده نیست. نوع

افغانی که اکثراً چادر های بزرگ است و موی آشکار است یعنی موی اگر دیده میشود درست است و ممانعت نیست. حتی یک عده زنان در افغانستان پولی زینتی را سر موی می بندند و موی دیده میشود. آیه فوق زنان را در داخل خانواده مورد بحث میگیرد و میگوید ” مگر بر شوهر شان، یا پدر شان، یا پدران شوهرشان، یا پسرانشان ، یا پسران شوهر شان ، یا برادر شان، یا پسران برادر شان ، یا پسران خواهر شان یا زنان همکیش شان “. اگر در آیه خوب توجه کنید اشخاص محدود هستند که در داخل خانواده محرم هستند مانند پدر شوهر و یا پسران شوهر که اولاد زن نیست . اما اگر ما آیه را به شکل متنی در زندگی عملی کنیم و مردان خانواده را به همان چند نفر که در آیه تذکر رفته اختصاص دهیم بسیاری از مردان خانواده همه نامحرم اند مانند برادر شوهر، عمو ، برادر مادر و فهرست به درازا می کشد. در حالیکه عمو نزد همه در داخل خانواده محرم است و اما در قرآن تذکر نه رفته است. اینجاست که «آیه» که «علامه» معنی میدهد تفسیر می شود ترجمه نه می شود و من این موضوع را در مضمون “قانون منع خشونت علیه زنان” نوشته ام که قرآن ترجمه نمیشود تفسیر میشود . قرآن در موضوعات اشاره دارد و اما تفسیر آن با تفسیر و روش پیشوای اسلام و بعداً ابن عباس دامنه وسیع دارد. برای اینکه موضوع را واضحتر بحث کرده باشیم یک مثال خانوادگی از داخل خانواده پیامبر می آوریم. حضرت علی (رض) نظر به آیه فوق که مردان خانواده را محدود ساخته است محرم در خانواده نبوده است اما قسمیکه ما از تاریخ میدانیم ، او در خانه پیامبر بزرگ شد و در آن خانه محرم بوده است. در اخیر آیه دو موضوع تذکر رفته یکی اگر کسی غلامی داشته باشد که امروز این موضوع قطعاً مطرح نیست و اما خادمان خانه محرم هستند در صورتی که خسی باشند که این هم امروز نه میتواند عملی باشد. و بعد می خوانیم که « و [بگو که] چنان پای نکوبند تا زینتی که پنهان داشته اند ، معلوم شود» درین جا اشاره به آن زنان است که در بند پای خود از روی رسم آن وقت زنگ (خلخالی) می بستند که صدا داشت. مقصد از کفش های پاشنه بلند نیست. یعنی اگر یک زن کفش هایش در وقت قدم زدن صدا دارد کدام مشکل نیست در صورتی که ساق پایش در هر حالت پوشیده باشد. اما زنگ پاهای شان نباید توجه کسی را جلب کند. من تا حال یک زن را ندیده ام که در یک مجلس زنگ بسته کرده باشد. پس این موضوع هم مانند غلامی و کنیزی در زندگی امروز جنبه عملی ندارد. اما موضوعی را که آیه به ما در هر زمان می رساند این است که زنان زیوری نداشته باشند چه در پا باشد و یا نباشد که جلب توجه کند ، حسادت را جلب کند ، بیانگر اسراف باشد و یا یک دزد را تحریک به دزدی کند .

جهد افغانستان در مقابل شوروی وقت پیامد های خود را داشت و امروز اکثراً مردم از وهابی های سعودی تقلید میکنند و یگانه توجیه که دارند این است که ما در افغانستان دین را نه می دانستیم!! از تقلید خود اعتراف نه می کنند. شیعه های افغانستان هم قبل از انقلاب اسلامی ایران چنین حجاب نداشتند. همچو حجاب های که امروز در بین مردم افغانستان دیده می شود در فرهنگ اسلامی افغانستان وجود نداشت. زمانیکه صورت برهنگی را مرحوم سردار محمد داوود رواج داد و برقه و چادری را از میان برداشت (خواه مخواه تنها در کابل) زنان افغانستان در کابل چادر های حریر سفید (گاچ) می پوشیدند زیرا اکثر افغانان قدرت اقتصادی را نداشتند که ابریشم بپوشند؛ این رسم تقلید از ام کلثوم دختر رسول الله (ص) بود که دیده شده است که چادر حریر سیراء پوشیده بود (حدیث شماره 5842 ، کتاب لباس ، صحیح بخاری). حالا وقتی شما در یک مجلس داخل می شوید حجاب های رنگارنگ را مشاهده می کنید و این مطلب یک موضوع عمده را در تحقیق بر ملا میسازد که یک اصول شرعی اساسی در مورد حجاب در اسلام وجود ندارد چنانچه در نماز وجود دارد و همه تفاسیر علماء است که از آیه برداشتی دارند و به ذوق خود تفسیر کرده اند. اما چیزیکه را ما از قرآن تا اندازه واضح میتوانیم در مورد ستر زن بدانیم ، این است که چون در آیه 59 سوره احزاب میخوانیم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۗ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا

تفسیر: ای پیامبر به همسرانت و دخترانت و زنان مسلمان بگو که بالاپوش های خود را در بر کنند که بدین وسیله محتملترست که شناخته شوند و رنجانده نشوند و خداوند آمرزگار مهربان است.

مفسرین درین آیه هم ، «جلیبپهن» را مانند «خُمَرَهَن» روسری تفسیر کرده‌اند در حالیکه ترجمه دقیق این کلمه بالاپوش است که زنان وقتی که بیرون از خانه می‌روند باید یک بالاپوش بپوشند تا از آنانیکه به دین اسلام مشرف نشده‌اند تفکیک شوند و یا از آنانیکه اعتقاد ندارند جدا باشند و در عین زمان با ستر باشند تا مورد آزار و اذیت مردم بد کردار قرار نگیرند. بُرَقَه و چادری که سر و صورت را می پوشانید ، هم در افغانستان میراث امپراطوری عباسی ها است. زمانیکه زنان از خانه برای خرید خارج میشدند ، یک چادر را روی خود می انداختند تا شناخته نشوند و خرید می‌کردند و زود بر میگشتند. نتیجه اینکه یک زن معتقد به اسلام باید بدنش پوشیده باشد تا گردن اما اینکه چگونه پوشیده باشد موضوع شخصی یک زن است و لباس در اسلام مانند چین مائوسیتونگ یونیفورم نیست که یک دولت اسلامی برای زنان تصمیم گیرد چگونه خود را با ستر داشته باشند. تا جائیکه یک زن با ستر لباس می پوشد مثلاً پتلون جین آبی و یک بلوز که آستین داشته باشد و سینه‌اش پوشیده باشد همان ستر است و تمام. امروز بلوز های بسیار قشنگ با رنگ‌های مرغوب است که هم یخن آن دکمه دارد و بسته می‌شود و هم آستین دراز است، پتلون ، دامن های دراز ؛ جمپر های مختلف همه حجاب است و این‌ها همه نقش حجاب را بازی میکنند. سر پوشی یک عرف قبل از اسلام بوده و در بین ادیان دیگر هم رواج داشته و یک عرف معمول در منطقه بوده است. چنانچه ریش مردان در زمان رسول الله (ص) یک عرف زمان بوده و در اسلام سنت غیر مؤکد است. یعنی اگر کسی ریش نه می‌گزارد گنهگار محسوب نه میشود . همه زنان مسلمان و غیر مسلمان از روی عرف چادر داشتند چنانچه تصاویر آن زمان را مانند حضرت بی بی مریم می‌بینیم چادر بر سر دارد و آن بی بی زیاد تر از شش صد سال قبل از اسلام زیست کرده است . و این چیزی نیست که اسلام حکم کرده باشد و یا نو باشد. این راه انتخاب به دست خواهران است که آرزو دارند موی خود را بپوشانند و یا نه پوشانند ، در قرآن حکمی وجود ندارد. در احادیث صحیح بخاری و مسلم که دو مرجع معتبر برای اهل تسنن به شمار می‌رود پوشیدن سرزن به شکل واضح تذکر داده نشده است . در فقه تشیع هم اختلاف نظر وجود دارد و همه در مورد پوشش سر همسان فکر نه میکنند. (برای مطالعات فقه تشیع لطفاً به تحقیق دکترمحمید میرزا آغاسی که در سایت جناب شان گذاشته شده ، مراجعه کنید).

زینت نظر به آیه کریمه برای مرد و زن است که مردان مانند زنان از تجمل و اسراف منع کرده شده است و زینت زن هم نه تنها ایشان را از تجمل و اسراف مانند مردان منع کرده در عین زمان زینت، بدن زن را مشخص ساخته که تا گردن، عورت زن است . عورت مردان هم تنها شرمگاه شان نیست و ما یک حدیث درین مورد در دست نداریم که عورت مرد را مشخص کند مردان هم نباید در حضور زنان نامحرم شنا کنند. درست است که بدن مرد مانند بدن زن همه عورت نیست. عورت مرد از زانو به بالا است و از تخت سینه به پایان. امروز مردان به شکل بسیار مضحک در بازار و غیر بازار «شورت» می‌پوشند که از حیای اسلامی به دور است. اما این هم درست نیست که مردان در مقابل زنان خود را برهنه کند. مردان هم حجاب دارند و بزرگترین حجاب مردان حیا است از آنجائیکه حجاب پوشش معنی میدهد و لباس هم پوشش است و برای زن و مرد امر شده است و اما لباس تقوی نظر به آیه کریمه

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۗ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ

برای خداوند عزیزتر است

تفسیر: ای فرزندان آدم، به راستی که برای شما لباسی پدید آوردیم که هم عورت شما را می پوشاند و هم مایهٔ تجمل است؛ ولی لباس تقوی بهتر است، این از آیات الهی است باشد که آنان پند گیرند. (سوره اعراف آیه 26). در آیهٔ فوق به وضاحت می بینیم که خداوند نه تنها که مرد و زن را یکجا خطاب می کند، از دو حجاب سخن می گوید: اول حجاب دل و دوم حجاب بدن. این آیه برای مرد و زن نازل شده است یعنی حجاب تنها برای زنان نیست. همچنان ایمان داری و تقوی است که نزد خداوند عزیزتر است.

امروز داریم مردان و زنان که تقوی دل ندارند و اما حجاب می پوشند، غیبت می کنند، حتی در تلویزیون ها حجاب بر سر، مردم را کافر میگویند، طعنه می زنند و با اینکه اسلام تواضع را تدریس می کند خود را از دیگران مؤمن تر جلوه می دهند. سخن چینی میکنند. همچنان داریم مردان که این ها ریش و جامه و کلاه اسلامی دارند و اما اخلاق اسلامی ندارند. آیه به ما می آموزاند که اول تقوی یعنی از هر گونه گناه خود را دور نگه داشتن است و بعد لباس است که در آیه می فرماید «مایهٔ تجمل است» پس دوم چیزی که ازین آیه می آموزیم که لباس اساساً آدمی را آدمی نه میسازد بلکه تقوی، تواضع، آداب، زبان خود را نگهداشتن، احترام به عقاید دیگران کردن، به بزرگان و استادان حرمت گذاشتن، به کودکان محبت کردن، توهین نکردن، مردم را به کفر نگرفتن، تهمت نه بستن، غیبت نکردن، اسراف نکردن، وعده خلافی نکردن، امانت مردم را به وقت سپردن؛ دورغ نگفتن، از مریضی های اجتماعی مانند شخصیت پرستی، قوم پرستی، پول پرستی، خارجی پرستی، ملیت پرستی دوری جستن است که ما را یک انسان واقعی میسازد نه لباس. و جامه که به تفاخر پوشیده شود و تجمل شود و یا زنان مانند دوران جاهلیت در مجالس با لباس های برهنه داخل شوند که این آشکارا عدم فهم شانرا از قرآن و اعتقاد ضعیف شانرا به اسلام نشان میدهد در حالیکه خود را مسلمان می گویند. از نگاه مدنی زن و مرد در اسلام حقوق مساوی دارند. قسمیکه درین تحقیق کوتاه دیدیم حجاب و زینت برای مرد و زن است. تقوی آن است که زن و مرد مسلمان از هر گونه گناه که یکی آن بی سیرتی است خود داری کند و منحیث یک زن و مرد متمدن در جامعه عرض اندام کند نه یک گدیگگ غرب و یا موجود جاهلی و یا مقلد افکار تند گرای آنانیکه درین سی سال به نام دین به کشور ما خیانت کردند. با این شعر سعدی علیه الرحمه این نوشته را به پایان می رسانم و از خداوند درین ماه رمضان المبارک طلب مغفرت می کنم

تن آدمی شریف است بجان آدمیت

نه همین لباس زیباست نشان آدمیت

اگر آدمی بچشمست و دهان و گوش و بینی

چه میان نقش دیوار و میان آدمیت

خور و خواب و خشم و شهوت شغبست و جهل و ظلمت

حیوان خبر ندارد ز جهان آدمیت

به حقیقت آدمی باش و گرنه مرغ باشد

که همین سخن گوید بزبان آدمیت

مگر آدمی نبودی که اسیر دیو مادی

که فرشته ره ندارد بمکان آدمیت

اگر این درنده خوئی ز طبیعتت بمیرد

همه عمر زنده باشی بروان آدمیت

رسد آدمی به جایی که بجز خدا نبیند

بنگر که تا چه حدست مکان آدمیت

طیران مرغ دیدی تو ز پایبند شهوت
بدر آی تا به بینی طیران آدمیت
نه بیان فضل کردم که نصیحت تو گفتم
هم از آدمی شنیدم بیان آدمیت
محمد فرید یونس

سیزدهم رمضان المبارک 1435 هجری قمری
بیستم سرطان/تیر 1393 خورشیدی
یازدهم جولای 2014 مسیحی